
NÁŠ HOST NA RABŠTEJNĚ - ZDENĚK TROŠKA

Jsmo velice rádi, že Zdeněk Troška přijal naše pozvání. Máme možnost se s ním „osobně“ setkat v Kostelci na Rabštejně. Proto jsem ho požádala o následující rozhovor.

Narodil se v roce 1953 v Hošticích u Volyně, maturoval na francouzském gymnáziu v Dijonu, potom studoval filmovou režii na pražské FAMU. Natočil okolo dvou desítek celovečerních filmů různých žánrů. Pohádka O princezně Jasněnce a létajícím ševci, Princezna ze mlejna, Z pekla štěstí. Tři díly komedií o slunci a seně, Kameňák I - III, Doktor od jezera hrochů. Prvním filmem byla Bota jménem Melichar, natočil historické snímky Poklad hraběte Chamaré a Andělská tvář. Za některé své filmy získal významné ceny. Režimoval i několik operních představení ve Státní opeře i na Slovensku.

V současné době se úspěšně promítá komedie Babovřesky II. Divácká účast je opět rekordní, kritici opět nenacházejí na filmech doslova nic dobrého. Co Vy na to?

Žijeme přece v Čechách, kde je závist a pomluva národním sportem. Je zajímavé, že od obyčejných lidí – diváků žádné výpady nejsou. Kdo se chce bavit, baví se. Kdo chce vidět víc, vidí. Mnozí mi děkují za „nastavené zrcadlo“. Kritikami se netrápím. Kritici se musí smířit s tím, že existuju, mně můžou být ukradení, protože lidi stejně na jejich názor moc nedají. Kde je psáno, že kritik, který sotva vyleze ze školy, je neomylný? Rozhodl jsem se, že už nebudu dělat novinářské projekce, protože neznám nic smutnějšího. Novináři se bojí zasmát, aby je někdo nepomluvil, že se smějí u Troškova filmu. Ať si ten, kdo o něm chce psát, koupí lístek a jde do kina s normálními diváky. Vždycky říkám, že o filmu rozhodne čas a divák.

Není to tak dlouho, kdy jste oslavil životní jubileum. Byla to velká sláva?

Nikdy jsem svátky a narozeniny neslavil. Výjimkou byly padesátiny, ale to byla spíš akce lidí od filmu Kameňák. Teď se sešla jen rodina ke společnému obědu.

Vzpomeňte trochu na Vaše začátky

V páté třídě u nás v kině v Hošticích promítali francouzský film Kněžna de Clèves s krásnou Marinou Vlady a Jeanem Maraisem. Byla to krása, ne jen iluze divadla. No a rozhodl jsem se, že budu filmový režisér.

Se svou dosavadní tvorbou jste spokojen?

Spokojen by člověk neměl být nikdy. Ale protože jsem studoval psychologii, vím, co život obnáší. Myslím že lidi mají trápení ve svém životě dost a nemusejí si to opakovat v každodenních televizních pořadech. Stačí, když se díváte na televizní noviny. To je jedna hrůza vedle druhé, samá černá kronika. Proto chci dát lidem pohodu, pohladit je, aby na to všechno trápení aspoň pozapomněli. Na to jsem vsadil i ve druhých Babovřeskách. Jsem proklínáný, zatracovaný a podívejte se : za 12 týdnů od premiéry na to přišlo i se Slovenskem 750 000 lidí. Kdyby filmové kopie byly i pro nedigitalizovaná kina, tak myslím, že máme dávno přes milion.

Co se od natočení prvního filmu z Hoštic změnilo?

V roce 1983 byl život daleko klidnější. Tenkrát to ale bylo jiné, ta vesnice žila pospolu. Všichni měli stejně, teda stejně málo. U nás byly dva kravíny, bejčárna, tři teletníky, dvě slepičárny, prasečák. Tam pracovala celá vesnice, rodiny pracovaly v živočišné nebo rostlinné výrobě. A že se nemohli podívat do Paříže? Tak to je zdaleka netrápilo. Dneska můžete jet, kam chcete, ale když nemáte peníze, můžete se dívat leda jen na dokumentární filmy. Lidi se kamarádili, žili pospolu, měli na sebe čas. Dneska jsou ve zběsilé honbě za penězi, za mamonem a hlavně žijí v neustálém strachu, aby nepřišli o zaměstnání a mohli uživit a udržet rodinu, děti na studiích. Kvůli tomu zapomínají na kamarády a dokonce už ani nerozumí své rodině.

Žijete sice v každodenním shonu, ale přesto v pohodě?

Nejsem zlatokop. Žiju skromně, chodím pěšky, jezdím metrem, tramvají. Kdybych jezdil limuzínou, už nebudu mezi lidmi a nebudu o nich nic vědět. Nechodím na party, nekouřím, nepiju alkohol ani kafe. Jsem všežravec, kromě kozího sýra, který smrdí, jím všechno. A nemyslete si, že filmoví režiséři jsou v téhle zemi boháči. Mám barák v Hořticích, který postavili rodiče, v Praze žiju v bytě o ploše jednatřicet metrů čtverečních, kde je piano, postel, psací stůl a knihovna. Peníze mám k tomu, abych si život užíval. Myslím si, že lidská duše je tak široká, že se do ní vejde klidně Kameňák i Rusalka, aniž by to člověku způsobilo újmu na duševním zdraví.

Občas jezdím s kamarádem Jarouškem Suchánkem na besedy po celé naší vlasti a mám moc dobrý pocit, když mohu lidem odpovídat na jejich otázky, vyprávět jim o mnoha báječných lidech a chvílích při natáčení. A dívat se do jejich rozesmátých tváří. Mezi nimi jsem zasmušilého kritika ještě nikdy neviděl....

Děkuji za rozhovor. Jenom připomínám, že **Zdeněk Troška vystoupí na Rabštejně dne 7. května 2014 v 19 hodin. Vstupné činí 150 Kč v předprodeji a 190 Kč na místě. Držitelé divadelního abonmá mají 50% slevu. Rezervace vstupenek zůstávají v platnosti.**

Za rozhovor děkuje Ing. Marta Klimešová